

רע"פ 7208/14 - יהושע מרגוליס נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 7208/14

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: יהושע מרגוליס

נ ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, בעפ"ת 51405-06-14, מיום 22.9.2014, שניתן על-ידי כב' השופט א' כהן

בשם המבקש: עו"ד שי גלעד

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' כהן), בעפ"ת 51405-06-14, מיום 22.9.2014, בגדרו התקבל באופן חלקי ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה (כב' השופט י' ריבלין - סג"נ), מיום 13.5.2014, בת"ד 464-06-13.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: גרימת נזק לרכוש או לאדם, לפי סעיף 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: תקנות התעבורה); רשלנות, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); סטייה מנתיב נסיעה, לפי סעיף 40(א) לתקנות התעבורה; נהיגה

עמוד 1

במהירות בלתי סבירה, לפי סעיף 51 לפקודת התעבורה (הכוונה היא, כנראה, לתקנות התעבורה - א.ש); ועבירת תעבורה הגורמת לחבלה של ממש, לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה. מכתב האישום אשר הוגש נגד המבקש עולה, כי בתאריך 13.7.2012, סמוך לשעה 03:30, נהג המבקש ברכב מסחרי מסוג "סיטרואן", בכביש 375, מכיוון בית שמש לכיוון בית"ר עילית. נטען, כי בהגיעו אל העקומה השמאלית, נהג המבקש ברשלנות כשסטה מנתיב נסיעתו לעבר המסלול הנגדי, שם פגע ברכב מסוג "סוזוקי", אשר נסע בניגוד לכיוון נסיעתו של המבקש. כתוצאה מהתאונה, נפגעו נהג רכב ה"סוזוקי", ו-4 נוסעים נוספים (שלושה מהם נחבלו חבלה של ממש).

3. ביום 13.5.2014, לאחר שמיעת הראיות, הורשע המבקש בבית המשפט לתעבורה, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. עם זאת, זוכה המבקש מעבירה של נהיגה במהירות בלתי סבירה. חרף טענתו של המבקש, כי לא סטה מנתיב נסיעתו, וכפירתו באשמה שיוחסה לו בכתב האישום, העדיף בית המשפט לתעבורה, את עדותם של הבוחנים מטעם התביעה, שנתפסה בעיניו כעדות אמינה ומשכנעת. בהתאם לכך נקבע, כי: "הוכח מעבר לספק סביר כי הגורם לתאונה הינו הנאשם [המבקש]". בית המשפט לתעבורה גזר את דינו של המבקש, והשית עליו את העונשים הבאים: 10 חודשי פסילה, בניכוי 30 ימים, מתוך 60 ימי הפסילה המנהלית; 4 חודשי פסילה על תנאי, למשך שלוש שנים; וקנס בסך 1,200 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו.

4. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי בירושלים, על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט לתעבורה. ביום 9.9.2014, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש על הכרעת הדין, בציינו, כי: "בית משפט קמא בהיותו בית משפט מקצועי הדן שנים רבות בתיקי תעבורה בלבד, רשאי להשתמש בניסיונו המקצועי ובחומר המקצועי המוכר לו, כדי לבסס את הכרעת דינו. לא נעלמו מעיני טענותיו של בא-כוח המערער [המבקש] בדבר מקום הימצאו של החרוץ בכביש וטענות נוספות, אך אין בהן כדי לפגוע במסקנתו הסופית של בית משפט קמא". באשר לעונש, קבע בית המשפט המחוזי, כי מאחר שגם המשיבה לא הביעה התנגדותה לניכוי כל ימי הפסילה המנהלית מעונש הפסילה בפועל שהוטל על המבקש, הרי ש-60 ימי הפסילה המנהלית ינוכו במלואם, כך שתקופת הפסילה בפועל תעמוד על 8 חודשים.

5. בבקשה שלפניי, נטען כי יש ליתן למבקש רשות ערעור מחמת שיקולי צדק, ובשל החשש לעיוות דין, שכן "התעלם ולא דן כלל כב' בית המשפט קמא באף אחת מטענותיו של המבקש בערעורו". עיינתי בבקשה ובנספחיה, ולא ראיתי מקום להיעתר לה. טענותיו של המבקש אינן חורגות מענייני הפרטי, ואינני סבור כי נגרם לו עיוות דין. לפיכך, הבקשה שלפניי איננה עומדת באמות המידה שנקבעו בפסיקה למתן רשות ערעור "בגלגול שלישי", ודינה להידחות ((רע"פ 6692/14 כראדי נ' מדינת ישראל (5.11.2014); רע"פ 7231/14 גולדמן נ' מדינת ישראל (3.11.2014); רע"פ 6785/14 אייבי נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

6. גם לגופו של עניין, לא מצאתי עילה להתערבות בהחלטותיהן של הערכאות הקודמות. המבקש משיג על קביעות עובדתיות ועל ממצאי המהימנות שקבע בית משפט השלום. הכרעת דינו של בית משפט השלום מנומקת ומפורטת כדבעי, והיא מבוססת על קביעות עובדתיות, אשר חלקן הארי נשען על הערכת מהימנותם של העדים שנשמעו בפניו. צדק בית המשפט המחוזי משלא מצא כי יש מקום להתערב בממצאים אלה. כידוע, התערבות מעין זו תעשה במקרים חריגים ויוצאי דופן, כגון במקרים בהם נפל פגם היורד לשורשו של עניין בהכרעתה של הערכאה הדיונית, ועל אחת כמה וכמה יפים הדברים במסגרת בקשה לרשות ערעור (רע"פ 5266/14 פלוני נ' מדינת ישראל (5.8.2014); רע"פ 5205/14 סלמה נ' מדינת ישראל (3.8.2014); רע"פ 913/14 מוצאפי נ' מדינת ישראל (6.4.2014)).

7. משלא מצאתי מקום לדון בעניינו של המבקש ב"גלגול שלישי", דין בקשת רשות הערעור להידחות.

ניתנה היום, י"ט בחשון התשע"ה (12.11.2014).

שׁוֹפֵט
